

Det gælder om at passe godt på lokalområdet

Et vinterbillede, hvor et smukt landskab og den smukke Tværskov Mølle ved Morud går i ét. Omkring 250 kvadratmeter er lagt, og rørene er syet på efter gammeldags opskrift

Til denne lille specialopgave er der brugt danske rør. Et tidligere drivhus er forvandlet til en hyggelig lille sø-pavillon

Af Carsten Sivertsen, foto Per Keis

□ Tækkemand Per Keis, Morud, holder sig først og fremmest til Fyn. Ikke sådan, at han ikke får tilbud om at tække andre steder, men det er vigtigt for ham at pleje kunderne i lokalområdet godt:

"Jeg fik bl.a. mulighed for at tække tre huse i Tibirke i Nordsjælland, men det ligger for langt væk, og det er et problem, hvis der lige pludselig er noget, man står og mangler. Dertil kommer, at vi jo så er borte fra de lokale kunder, og det vil jeg helst ikke være."

Godt med kunder

Men det lokale marked ser nu også meget fornuftigt ud for Per Keis og hans to medarbejdere Allan og Kristoffer:

"Vi har lige nu arbejde frem til et godt stykke ind i september, og selv om vejret ikke ligefrem har været med os, har vi da allerede i år tækket et tag på 460 kvadratmeter. Det var en kende besværligt, men vi fik da fjernet sneen, så vi kunne komme til. Og alternativet var at sende folkene hjem. Det vil jeg selvfølgelig helst undgå."

Så alt i alt går det godt for tækkemanden i Morud, nordvest for Odense.

De unge

Som uddannelsesansvarlig i Lauget har

Per Keis naturligt nok særligt fokus på uddannelsen af nye unge til faget. Det var da også en af hans, Kristoffer Andersen, der i 2004 blev Danmarks første uddannede tækkemand. Men det er en udfordring at sikre den fremtidige tilgang til faget, erkender Per Keis:

"Selv om der er et tilskud på 50.000 kr. for at tage nye ind, så skal der jo stadigvæk være arbejde til dem, og her er det svært for branchen som helhed i denne tid."

PR

En af vejene frem er at sikre, at der kommer god omtale af faget og af de arbejder, som den enkelte tækkemand udfører. Per Keis' egen hjemmeside er et godt eksempel på, at han bruger medieomtalen aktivt:

"Vi er nødt til at gøre opmærksom på os selv, og det forsøger jeg så at gøre ved at have god kontakt til medierne. Men det er også vigtigt, at de kunder, som vi laver et stykke arbejde for, er gode ambassadører for vores forretning. Og så slipper familie og venner da heller ikke for at høre om det gode håndværk! Det gælder om at være om sig."

Siden 1995

Per Keis har været selvstændig siden

1995, og han har aldrig fortrudt, at han valgte tækkemandens vej:

"Det er et dejligt arbejde, og jeg har noget at sammenligne med. Jeg har været anlægsgartner, været jord- og betonarbejder i Algeriet og svejser på Lindø Værftet."

Per Keis har også arbejdet på Storebæltsbroen, og det var i den forbindelse, han fik 'hvide fingre', som gjorde, at han måtte opgive jobbet som svejser. Senere viste det sig dog, at diagnosen var forkert, og at problemet med de følelsesløse fingre kunne løses ved en simpel operation:

"Men på Storebæltsbroen arbejdede jeg sammen med sønnen til en tækkemand, og det var dér, jeg hørte om faget og fik lyst til selv at binde an med det."

Fremtiden

Hvad fremtiden bringer for faget, kan der funderes meget over, men Per Keis er selv optaget af de tanker, der er om, at tækkemanden er fremtidens tømrer:

"Måske vil dagens tømrere i højere grad komme til at beskæftige sig med montagearbejde, mens vi tækkemænd i stigende omfang bevæger os ind på de traditionelle tømreropgaver." ■